
URL: <http://urakparaki.com/?m=4&ID=114646>

ავტორი: ჯი-კო

ქანრი: პოემია

გამოქვეყნების დრო: 2024-08-17 00:05:20

ნარცისი

მჯეროდა შენი,
ისე, როგორც არავისი დედამიწაზე.
შენში ვხედავდი გამოუცნობ, უცხო სასწაულს.
ელარებდა ჩემს გარშემო
მთელი სამყარო
და მიჩვენებდა ყოველ კუნჭულს,
მეც საესე საწყაულს.
მაგრამ ნუთუ ისევ ჩემს თავს
ვხედავდი შენში?
და მოხიბლული ანკარა წყაროს ვეწაფებოდი -
მის ჩანჩქერებში ვბანაობდი,
მის ცისარტყელებს შევხაროდი
მეც და სული ფრენდა!
მე ისევ მოვკვდი
და ნარცისები მაყრია გულზე.
ნუ მოხვალთ ჩემთან.
ჩემი ხვედრი მარტობაა -
რომ შეეძლოს, ადამიანი თავის თავსაც
მიაგოვებდა.